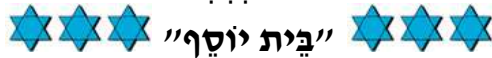

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn YN.11223 ***

נשיא: אלף לוי
מקאם: שיגא
מאת: הרב אהרן פרחי
הפטרחה: רני ושמיחי
כ"א סיון תש"פ
עלון מספר 1032
13 יוני 2020

הדלקת נרות 09:08 * שקיעה 27:08 * שיר השירים 00:07 ואח"כ מנחה ליל שבת,
שחרית שבת 15:08 * מנחה שבת 50:07 * מוצאי שבת 09:09, וע"פ רבנו תם 39:09
זמן טלית 58:03 * שעה זמנית 00:87 * עלות השחר 40:03 * גץ החמה 25:05
מנחה חול 30:07 * ערבית מנן מקדם 18:07 * צאת הכוכבים 04:09
סוף זמן קריאת שמע 01:08 * סוף זמן עמידה 28:09 * חצות היום והלילה 56:12

נא לא לעין בעלון זה בשעת התפלה וקריאת התורה

של קירוב הזולת, אבל קביעת האמצעים איך תיעשה מצוה זו לא יכול כל אחד להחליט, אלא רק הכהן, כי יהודי עלול לחשוב שהואיל והוא מצווה לקרב יהודים לתורה ולמצוות, יכול הוא להחליט בעצמו כיצד יעשה זאת, באה התורה והזהירה: אסור לו להכין בעצמו את החומר להדלקה, אלא הצדיק שמובדל לחלוטין מארציות ומגשמיות העולם, הוא לבדו מסוגל להכין את נר הנשמה ואחרי שהוא נותן את הדרך ואת הכללים, אז יכול כל יהודי לצעוד בנתיב סלול זה, ולעורר חברו להתקרב אל ה' אחרי ששמע מהצדיק איך לקרב, וחפץ ה' יצליח בידו וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על הפרשה:

כשדברה מרים על אחיה משה נאמר: „והנה מרים מצורעת כשלג” אך כאשר הסתכל בה אהרן אחיה נאמר: „ויפן אהרן אל מרים והנה מצורעת”. יש לשאול למה בתחילה נאמר מצורעת כשלג, אבל כשראה אותה אהרן לא נאמר „כשלג” אלא „מצורעת” סתם? לפי שריפוי נגע הצרעת תלוי בראיית הכהן את הצרוע, כמו שראינו בפרשת המצורע, רבות פעמים נכתב: „וראה הכהן” ללמד אותנו ראות עיני הצדיק בחולה מרפא אותו, או לפחות מקל ממנו כוח החולי, ולכן הראיה בפרשת מרים היא, כי בהתחלה לקתה בחולי הצרעת במלא חומרתה „והיא

פרשתנו נפתחת בצווי ה' אל אהרן הכהן להדליק את המנורה בבית – המקדש. מנורת זהב זו מופיעה בהפטרחה גם כן, כמשל לעם ישראל: נרותיה של המנורה מסמלים את הנשמה שיש בתוכנו כדכתיב: „נר ה' נשמת אדם”. איך מדליקין את הנשמה היהודית ככתוב: „בהעלותך את הנרות” כלומר אם רצית לעורר את הנשמה של חבירך ולקרבו לאור התורה. צריך לאחוז בשתי הלכות הקשורות בהדלקת הנרות, האחת: „הדלקה כשרה בזר” לאמור: גם מי שאינו כהן רשאי להדליק את מנורת המקדש. וההלכה השנייה: הטבת הנרות והכנתם לקראת ההדלקה, חייבת להיעשות רק על ידי כהן ולא על ידי זר. ההלכה שההדלקה כשרה בזר רומזת, כי הפעולה ב„הדלקת” אור נשמתו של יהודי שני, אינה מוטלת רק על יחידי סגולה, אלא היא זכותו וחובתו של כל יהודי לקרב את אחיו לאביהם שבשמים. כמאמר חז"ל: „הוי מתלמידיו של אהרן... אוהב את הבריות ומקרבן לתורה”. מכאן למדים, שכל יהודי יכול וצריך להשתדל לקרב את חברו, בדרכי נועם ובאהבה, לתורה ולמצוות. עם זאת אומרת התורה ש„ההטבה” הכנת השמן והפתיליה לפני ההדלקה צריכה להעשות דווקא על ידי כהן. משמעות הדבר היא שאומנם כל אחד יכול לבצע את המלאכה

לפני כל אחד ואחד כמו שאומרים: ושולחנו ערוך לכל, ואנחנו, לא יהא רבן גמליאל עומד ומשקה עלינו.

הדרך לרפואה ולבריאות:

השימוש בעדשות מגע, טומן בחובו סכנות בריאותיות רבות, כמו צילוק הקרנית, התפתחות כיבים ואף הדבקות בחיידקים אלימים שעלולים לגרום לאבוד ראייה, עשרות מקרים של סיבוכים כתוצאה משימוש בעדשות מגע מגיעים בכל חודש למחלקות העיניים בבתי החולים. לכן מי שבריאות העין יקרה לו, עדיף שימשיך להשתמש במשקפיים המסורתיות. צבע שמראהו לבן מזיק לעיניים ומחלישם, ואומר השולחן ערוך: לכן מראה השמים כמראה התכלת לא לבן, כדי שלא יזיק לעיניים. עוד צריך להיזהר מאור מהבהב כלומר דולק ונכבה, כי הוא מזיק לעיניים, גם צריך להיזהר ממעבר חד ופתאומי מאור לחושך ולהיפך. עוד בזמן כיבוי או הדלקה לא תסתכל בנקודת האור שזה מזיק לעיניים. לכן צריך לחפש נקודה אחרת ולרכז אליה את המבט שלך. לכן יש להיזהר שלא תעבור העין שינויים חדים. כדי שלא יהיה לעין מפגש ההדלקה, הסתכל לנקודת אור חיצונית ובעיקר אל תכוון מבטך אל המנורה שעתידה להידלק, ומה טוב שישתמש האדם במתג ההדלקה שיהיה בהדרגתיות ולא בפעם אחת, כפי שה' מאיר לארץ ברחמים שמאיר לאט לאט ולא בפעם אחת.

דברי מוסר: „עצות ומידות טובות”

1 - מי שאינו מקבל תוכחה, יסורין באין עליו. 2 - מי שמחזק את עצמו קודם התפילה ועושה הכנה גדולה, אף על פי שאחר כך אינו מתפלל כראוי, על ידי זה יסורין בדלין ממנו. 3 - על ידי גאוה, מסתלק החסד שצריך לקבל מאת ה' מלמעלה ואינו נהנה ממנו. 4 - על ידי אמירת תיקון חצות נמחק הדין. 5 - תהיה ניעור כל הלילה, בזה אתה ניצול מדינים קשים. 6 - על ידי שבא האדם אל הצדיק, ביאתו עצומה ויכולה להמתיק הדינין. 7 -

מצורעת כשלג. אבל כשהסתכל בה אהרן הכהן, מיד נחלש נגע הצרעת ונעשה פחות ככתוב: „**והנה מצורעת**” ולא יותר. מכאן נלמד, כי ראיית הצדיק מביאה ברכה ושפע ורפואה, כמו שאמרו חז"ל ברות: „**עיניך בשדה אשר יקצורון**” שבכל מקום שהצדיקים נותנין עיניהם נמשכת ברכה על ידי ראייתם, ולכן אמר בועז לרות: „**עיניך בשדה**” להמשיך ברכה אל התבואה, נאמר בשיר השירים: „**עיניך ברכות בחשבון**” כלומר מביאים ברכה.

היסטוריה בקצרה:

עשרים שנה אחרי החורבן: 88 למנינם

כיון שחזרו החכמים מרומא, באותה שעה נפלה מחלוקת רבה ועצומה באוהלה של תורה, ובבית – הוועד הגדול אשר ביבנה היה הדבר ובדין הידוע: „**תנורו של עכנאי**” וכך היו הדברים, תנור של חרס המטלטל שנטמא, אם נתצו וחתכו אותו בחוליות עגולות, ונשתנתה צורתו, וחזרו וחיברו אותו בטיט של חול בין חוליה לחוליה, האם מקבל טומאה ככלי אדמה המחובר לקרקע? אז נחלקו עליו החכמים ואמרו שהוא מקבל טומאה, כדין כלי חרס המטלטל. ורבי אליעזר הגדול המטהר תנור זה, היה נזהר מאוד בכבודו של רבן גמליאל הנשיא, רבי אליעזר היה בעל אחותו של רבן גמליאל, פעם אחת באו רבי אליעזר ורבי יהושע ורבי צדוק להשתתף בשמחת חתונת בנו של רבן גמליאל הנשיא. והיה רבן גמליאל הנשיא עומד עליהם ומשמשם. נתן הכוס לרבי אליעזר ולא נטלו, נתנו לרבי יהושע, וקיבלו אמר לו רבי אליעזר: מה זה יהושע, אנו יושבים, ורבן גמליאל גדול הדור עומד ומשקה עלינו? אמר לו רבי יהושע: מצינו גדול ממנו אברהם אבינו, שהיה גדול הדור ככתוב: „**נשיא אלוקים אתה בתוכנו**” ונאמר עליו: והוא עומד עליהם לשמשם. אמר להם רבי צדוק שהיה מסב עמם: עד מתי אתם מניחים כבודו של מקום, ואתם עסוקים בכבוד הבריות? ה' משיב רוחות, ומעלה נשיאים, ומוריד מטר ומצמיח אדמה, ועורך שולחן

אך לא ארכו הימים חכמתו של הרב מיוחס עמדה ליהודים, והותר להם להתפלל במקום, ממנו לא זזה השכינה. נפוליאון הלך והתקרב לשערי ארץ ישראל. אימת מות נפלה על תושבי הארץ מפני הכובש האכזר. וככל שנפוליאון הלך והתקרב גברה הבהלה בעיר הפחד שיתק את כל חיי היום יום בירושלים. הפחה המקומי חפש עצה להצלת עירו, כשבמוחו נצנץ רעיון.

סיפור:

כששמע הרב חיד"א את טענת בעל המאפייה: „שהנער יעקב לא קיים התנאי שחתם עליו, כי הוא השרה את עצמו במים חמים ולא בצוננים, שהרי אימו הדליקה מדורת אש בסמוך למי הנהר”. „אהה” השיב לו הרב כמהרהר: „עלינו לדון בטענה שלך”. הרב ניגש אל קיטון ששימש כמטבח ומילא קומקום של מים, הניחו ליד האח הבוערת שחיממה את הבית בקור החורפי ששרר כרגיל באותה תקופה. מכאן עבר הרב לשוחח עם אורחו על עניינים שונים שעל סדר היום. במאפיה, גם בבית הכנסת איך מסתדרים העניינים, גם בחייו הפרטיים של העשיר ובחיי הקהילה. מידי פעם ניגש הרב אל הקומקום ובדק בידו את מידת חום המים שבתוכו. התלונן על כך, שהם כבר יותר ממחצית השעה סמוכים לאש ואינם רותחים כהוגן בכדי להכין מהם כוס חמין של תה להאורח. „המים לא יוחמו משהייה ליד האש” הסביר העשיר בחיוך לרב הגדול שהוא כנראה תמים ואינו בקיא בהווית העולם. „יש להניח את הקומקום על האש ולא לצידה”.

שתי הלכות מהגאון רבי מרדכי אליהו

זצ"ל:

אומרים יהי שם בבית הכנסת שעושים שם מילה באותו יום, או המוהל או הסנדק או אבי הבן אם מתפללים באיזה מנין ביום המילה. וגם אומרים „יהי שם” בבית הכנסת שיש שם חתן כל שבעת ימי משתה שלו, אם החתן היה בחור או הכלה בתולה, אבל אלמן שנשא אלמנה או גרוש שנשא גרושה, או אחד מהם אלמן והשנית גרושה,

גם המעות שנותנין לצדיק, הנתונה עצמה ממתיקה את הדינין. 8 - על ידי עצבות חושבים עליו למעלה להרע לו לפי שעשה את עצמו כלי מוכן לקבל. 9 - על ידי לימוד התורה ישובו המקטרגים אחור. 10 - כשהולך ונופל לפעמים, זה האדם נגזר עליו למות בר מינו, ועכשיו נתבטל על ידי הנפילה. 11 - לפעמים מתרכך הדין על ידי ראש הדור שעושה מצוה ברבים. 12 - כשאדם מספר דעתו וצערו לחברו, צריך השומע להחכים בשעת השמיעה, ויכווין בליבו שלא יבוא עליו הצער הזה ויאמר בליבו לא עלינו והי' ירחיק ממני הצער הזה. 13 - העוסק בתורה בלילה, הי' מושך עליו חוט של חסד כל היום ומגן עליו מן החולאים ותאונות דרכים. 14 - מי שאינו מבקש רחמים על בני דורו, נענש וייסוריו באין עליו. 15 - מי שיש חולה בביתו או איזה צער ילך אצל חכם ויבקש ממנו שיעשה לו רפואה שלמה ויברך אותו. 16 - מי שנזהר שלא לדבר בחזרה ובקדיש ובקריאת ספר תורה הי' פותח לו שערי הפרנסה והשפע והאושר אמן.

הראשון לציון:

רבי משה מיוחס 1730-1806

כשהיה רבי משה לביל שבת קורא תהלים ליד כותל המערבי לפתע נראה למול עיניו מספר אותיות: א – א – א – א – א והרב מנסה לעצום את עיניו, אך תמונת האותיות אינן משות מנגד עיניו, והיו חוזרות ונעמדות מולו. באותו היום נגזרה גזרה מאת השליט התורכי של ירושלים, והיא, שכל היהודים, אשר חלונותיהם נוטים לכיוון מקום המקדש מגורשים מביתם. ובאותו יום פרצה המשטרה והשכנים שאינם יהודים לבתי היהודים, ודחפו באכזריות את יושביהם, וללא היסוס עטו על השלל. במוחו של הרב התבאר המחזה אשר נראה אליו: האותיות שראה היו ראשי תיבות של הפסוק „אמר אויב ארדוף אשיג אחלק שלל”. משמים גילו לרב את העתיד לבוא. מאותו היום, נאסר על היהודים להתפלל ליד שריד בית מקדשם, הכותל המערבי.

המשגיח **טוביה הלברתון** ואשתו ובניהם לברכה ולהצלחה ולבריאות אמן. *** האדון **ג'ק חרה** ואשתו הגברת **ברטה** ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון **קאסם גניגה** ואשתו הגברת **שרה** ובניהם לברכה ולהצלחה עם כל המשפחה אמן. *** הגברת **ביללה דניאל** ובעלה ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון **אליוט סטהון** ואשתו הגברת **לורי** ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון **חיים אללחם הכהן** ואשתו הגברת **ויוליט** ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמו **בדיעה בת רחל ע"ה** אמן. *** האדון **מרדכי אללחם הכהן** ואשתו הגברת **לוסיט** ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמו **בדיעה בת רחל ע"ה** אמן. *** האחים המבורכים **פרג' – דוד – קלוד אדמון – ג'נט – רינה – אסתר – גילה – סימה – איוון** למשפחת **נחום** לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ נשמת אמו **איילה גזאלה בת רימה ע"ה** אמן. *** הגברת **ביללה סוויז** ובנותיה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אביה המנוח ולע"נ אחיה **זקי בן מרים ושלמה בן מרים ע"ה** אמן. *** הגברת **סילי ג'ג'אתי** ובניה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אביהם המנוח **יהודה ליאון בן ג'מיליה ע"ה** אמן. *** משפחת **נקב** לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח **ג'מיל בן עיישה ע"ה** אמן. *** **משפחת שקלו** לע"נ אדונתם אמן **טוניה מזל בת רחל ע"ה** אמן. *** הגברת **פרידה חצבאני רביע** ובניה לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח הרופא **נסים סמי בן אמיליא ע"ה** אמן. *** האדון **עובדיה אברהם** ואשתו הגברת **סבח** ובניהם **נעים – יוסף – משה – ויונתן** לברכה ולהצלחה ולע"נ בנם שנקטף בקיצור ימים **דוד בן סבח ע"ה** אמן.

השבוע הגיע סך התרומות \$1400
וההוצאות \$1300 ותזכו למצוות אמן.

מפתיחת אתר האנטרנט המחודש
עלוניים "**בית יוסף**" הגיע מספר המבקרים
באתר ל- 6,892 מבקרים

www.bethyosef.com

וכן להיפך, אומרים יהי שם רק שלושה ימים. וביום החופה בשחרית אין אומרים יהי שם, אבל במנחה שהוא סמוך לחופה אומרים יהי שם. בשני ובחמישי, הם ימי רצון, כי ארבעים יום של קבלת לוחות שניים עלה משה רבינו ביום חמישי וירד ביום שני, לכן מרבים בהם תחנונים, וצמים בהם ימי השובבים כשמוציאין את ספר התורה מן ארון הקודש ונושאים אותו אל התיבה שקורין בו שם, נושאים אותו דרך צפון שהוא לימין הנושא, וכשמחזירין אותו אל ארון הקודש, נושאים אותו דרך דרום, וצריכין להחזיק את ספר תורה ביד ימין, ומצוה על כל אדם שספר תורה עובר לפניו שילוה אותו עד לתיבה.

דינים:

- 1 – על יין מבושל ועל יין קונדיטון, דהיינו שמעורב בו דבש ופלפלין מברכים בורא פרי הגפן.
- 2 – מיץ ענבים הרי הוא כיון ממש ומברכים עליו פרי הגפן.
- 3 – יין ומיץ ענבים שעוברים תהליך של פיסטור, גם כן מברכין עליהם פרי הגפן ולאחריהם אם שתה רביעית בבת אחת מברכים ברכת מעין שלוש דהיינו על הגפן ועל פרי הגפן.
- 4 – היינות הנמכרים בחנויות, צריך להקפיד לעדת הספרדים שיהיה הרוב יין, כדי לברך עליהן בורא פרי הגפן וכן לקדש עליהן. אבל האשכנזים כל שנרגש בהם טעם יין. מברכים בורא פרי הגפן. ודי 15% יין עם 85% מים.
- 5 – מיץ ענבים שבישלוהו הרבה עד שנעשה כמין מרקחת עבה, מברכים עליו, „**שהכל נהיה בדברו**”.

התורמים לעלון זה:

האדון **אסלן בווביה** ואשתו הגברת **מירה** ובניהם לברכה ולהצלחה ומאחלים מזל טוב לאבי הבן, „**דוד נסים גנדי**” ואשתו הגברת **פרידה** בהנולד החדש **נסים** ומברוק אמן. *** הרב **מארוק דוד חפץ** ואשתו הגברת **אסתי** ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה ומאחלים לאדון **ג'ואי נסים גנדי** ואשתו הגברת **לינדי** מזל טוב בהילדה החדשה **סוזי** ומברוק אמן. *** הרב